

215

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 sierpnia 1966 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej i okręgowych komisji arbitrażowych, zwanych dalej „pracownikami orzecznictwa”.

2. Właściwy minister może za zgodą Ministra Finansów zastosować zasady rozporządzenia do uposażenia pracowni-

ków orzecznictwa podległej mu resortowej komisji arbitrażowej.

§ 2. 1. Wiceprezesi, dyrektorzy zespołów arbitrów i dyrektorzy biur Głównej Komisji Arbitrażowej oraz prezesi i wiceprezesi okręgowych komisji arbitrażowych powinni mieć kwalifikacje sędziowskie.

2. Ustala się następującą tabelę stanowisk i kwalifikacji pozostałych pracowników orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych:

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie	
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej
1	arbiter państwowy	wyższe wykształcenie prawnicze	10
2	arbiter okręgowy	wyższe wykształcenie prawnicze	4
3	asesor arbitrażu	wyższe wykształcenie prawnicze	2
4	aplikant	wyższe wykształcenie prawnicze	—

3. Przez praktykę zawodową określoną w ust. 2 rozumie się pracę w komisjach arbitrażowych lub pracę w administracji państwowej albo gospodarczej na stanowiskach, które dają rękojmię nabycia należytej znajomości zasad i przepisów obowiązujących w gospodarce narodowej.

4. Z dziesięciu lat praktyki wymaganej dla stanowiska określonego w ust. 2 pkt 1 co najmniej pięć lat powinno przypadać na pracę na stanowisku arbitra okręgowego lub na stanowiskach kierowniczych w administracji państwowej albo gospodarczej.

§ 3. 1. Na stanowiska określone w § 2 ust. 2 pkt 1—3 może być mianowana osoba, która ukończyła 24 lata życia i złożyła egzamin na arbitra.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej określi zakres egzaminu na arbitra, skład komisji egzaminacyjnej dla aplikantów, sposób powoływania jej członków, wysokość ich wynagrodzenia oraz postępowanie komisji egzaminacyjnej.

3. Wymagania złożenia egzaminu na arbitra nie stosuje się do osób, które zajmowały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia stanowiska określone w § 2 ust. 2 pkt 1—3, jeżeli posiadają kwalifikacje określone w § 2.

§ 4. Ustanawia się dla pracowników orzecznictwa wymienionych w § 2 dziesięć grup uposażenia zasadniczego:

Grupa uposażenia zasadniczego	stawka miesięcznego uposażenia w złotych
I A	5000
I B	4600
I C	4200
II	3800
III	3400
IV	3000
V	2700
VI	2200
VII	1800
VIII	1550

§ 5. Uposażenie zasadnicze w stawkach ustalonych w § 4 otrzymują:

- 1) wiceprezes, dyrektor zespołu arbitrów, dyrektor biura Głównej Komisji Arbitrażowej, arbiter państwowy w grupie IC—IA,
- 2) prezes okręgowej komisji arbitrażowej w grupie IC—IA,
- 3) wiceprezes okręgowej komisji arbitrażowej w grupie III—IB,
- 4) arbiter okręgowy w grupie V—IB,
- 5) asesor arbitrażu w grupie VI,
- 6) aplikant w grupie VIII—VII.

§ 6. Grupę uposażenia zasadniczego przyznaje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 7. 1. Pracownik orzecznictwa uzyskujący stopień naukowy może otrzymać od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dacie uzyskania stopnia naukowego uposażenia zasadniczego bezpośrednio wyższą od posiadanej, nie wyższą jednak od najwyższej grupy przewidzianej dla zajmowanego przez niego stanowiska.

2. Asesor arbitrażu może otrzymać po roku pracy na stanowisku asesora uposażenie zasadnicze ze zwwyżką 10%.

§ 8. 1. Pracownik orzecznictwa może otrzymać wyższą grupę uposażenia zasadniczego tylko w drodze awansu.

2. Pracownik orzecznictwa może awansować w obrębie danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą wynagrodzenia od 1 dnia sierpnia.

3. Przy awansowaniu pracowników orzecznictwa przyznaje się bezpośrednio wyższą grupę uposażenia zasadniczego.

4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 nie dotyczą wypadków przewidzianych w § 7 oraz powołania pracownika orzecznictwa na wyższe stanowisko.

§ 9. 1. Dla pracowników orzecznictwa okręgowych komisji arbitrażowych ustala się 7 stawek dodatku funkcyjnego w następującej wysokości:

Stawka dodatku funkcyjnego	kwota miesięcznego dodatku w złotych
1	2000
2	1600
3	1300
4	1100
5	950
6	650
7	500

2. Dodatek funkcyjny przysługuje za pełnienie następujących funkcji:

- prezesa okręgowej komisji arbitrażowej w stawce 3—1,
- wiceprezesa okręgowej komisji arbitrażowej w stawce 6—4,
- kierownika zespołu arbitrów w okręgowej komisji arbitrażowej w stawce 7—5.

§ 10. 1. Dodatek określony w § 9 przyznaje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

2. W okresie pobierania dodatku nie przysługują pracownikowi orzecznictwa żadne inne dodatki z wyjątkiem dodatku za wysługę lat, o którym mowa w § 12.

3. Dodatek nie przysługuje pracownikom orzecznictwa w okresie zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których dodatek jest przywiązany, w ostatnim jednak wypadku o wstrzymaniu wypłaty dodatku decyduje Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

4. Pracownikom orzecznictwa, którym powierzono pełnienie obowiązków lub których delegowano na stanowisko uprawniające do pobierania dodatku, przysługują na czas pełnienia tych obowiązków albo delegacji — bez zmiany zasadniczego uposażenia — odpowiedni dodatek przywiązany do danego stanowiska.

§ 11. W razie przeniesienia pracownika orzecznictwa wymienionego w § 2 na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może zezwolić na zachowanie przez pracownika orzecznictwa uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

§ 12. 1. Pracownikom orzecznictwa zajmującym stanowiska określone w § 2 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1—3 przysługuje dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi miesięcznie 250 zł po pierwszych trzech latach wysługi w dziale orzecznictwa państwowego arbitrażu gospodarczego i po 150 zł miesięcznie za każde następne trzy lata. Dodatek nie może przekraczać kwoty 700 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może zaliczyć pracownikowi orzecznictwa do wysługi lat okres innej służby (wykonywania zawodu) na stanowiskach w organach wymiaru sprawiedliwości, administracji państwowej lub gospodarczej, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 13. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla pracowników orzecznictwa okręgowych komisji arbitrażowych w wysokości 3% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników.

2. Zasady gospodarowania funduszem nagród okręgowych komisji arbitrażowych ustali Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 14. Prezes Rady Ministrów może w uzasadnionych wypadkach, na wniosek Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej uzgodniony z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz z Ministrem Finansów, przyznać imiennie pracownikowi orzecznictwa zatrudnionemu w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie podlegający opodatkowaniu dodatek wyrównawczy do uposażenia na czas pozostawania na tym samym stanowisku, jeżeli uposażenie przysługujące pracownikowi według przepisów rozporządzenia jest w sposób istotny niższe niż dotychczas przez niego łącznie pobierane wynagrodzenie.

§ 15. 1. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia na stanowiska wymienione w § 2 mogą być przyjmowane osoby posiadające kwalifikacje i spełniające warunki przewidziane w § 2 i § 3 ust. 1.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może mianować arbitrem państwowym lub okręgowym osobę posiadającą wyższe wykształcenie techniczne lub ekonomiczne, a nawet w wyjątkowych wypadkach działacza lub organizatora życia gospodarczego, choćby nie posiadał kwalifikacji przewidzianych dla tych stanowisk, oraz zwolnić te osoby od obowiązku złożenia egzaminu na arbitra.

§ 16. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej przyzna pracownikom objętym niniejszym rozporządzeniem nowe grupy uposażenia zasadniczego.

§ 17. 1. Dla pracowników objętych regulacją płac aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z dniem 1 października 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia (uposażenia zasadniczego oraz dodatków do tego uposażenia).

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 i 2, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od dnia 1 stycznia 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze, począwszy od I półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 września 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 18. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 185, z 1963 r. Nr 44, poz. 247 i z 1964 r. Nr 38, poz. 242) z wyjątkiem przepisów:

1) § 5, który otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Arbitrom państwowym nie pełniącym funkcji wymienionych w § 7a ust. 1 przysługuje dodatek specjalny według następujących stawek: 650 zł, 900 zł, 1200 zł, 1500 zł miesięcznie.

2. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może przyznać arbitrowi okręgowemu delegowanemu do pracy (zatrudnionemu) w Głównej Komisji Arbitrażowej dodatek specjalny w kwocie zł 650 miesięcznie.

3. Dodatki specjalne określone w ust. 1 i 2 nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń; dodatki te nie przysługują pracownikom orzecznictwa pobierającym dodatek według § 7a ust. 1.", oraz

2) § 7a, 7b i 7c.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Prezes Rady Ministrów w z. P. Jaroszewicz